

Ο Νικόλας Μαντούρο, ο αντικαταστάτης του Ούγκο Τσάβες στην Βενεζουέλα, κατηγόρησε τις ΗΠΑ ότι δολοφόνησαν τον Τσάβες δίνοντας του καρκίνο. Ναι, υπάρχουν αρκετές ομοιότητες μεταξύ των πολιτικών τάξεων της Ελλάδας και της Βενεζουέλας.

Πριν ο Μαντούρο κατηγορήσει τις ΗΠΑ για τον θάνατο του Τσάβες, είχε κατηγορήσει αυτούς που πιθανολογούσαν τον θάνατο του Τσάβες ως «διανοητικά καθυστερημένους», «αρρωστημένους με μίσος», ακροδεξιούς και πράκτορες των Αμερικάνων. Δηλαδή, ο θάνατος του Τσάβες ήταν πλεκτάνη, αλλά και αυτοί που πιθανολογούσαν ανοικτά την πλεκτάνη, ότι δηλαδή ο Τσάβες πεθαίνει, ήταν και αυτοί στην πλεκτάνη. Λογική τύπου Τσάβες.

Βέβαια η πορεία του Τσάβες δεν στηρίχθηκε στην λογική αλλά στην άνοδο της τιμής του πετρελαίου. Να σημειώσουμε εδώ, ότι οι ΗΠΑ τυπώνοντας τα δολάρια με το τσουβάλι για να συνεχίσει να επιπλέει το φουσκωτό που λέγεται αμερικάνικη οικονομία, έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο στην άνοδο της τιμής του πετρελαίου, πρώτων υλών και γεωργικών προϊόντων.

Η πρώτη προσπάθεια του Τσάβες να πάρει την εξουσία έγινε όταν πραγματοποίησε το αποτυχημένο πραξικόπημα το 1992. Τότε οι τιμές του πετρελαίου ήταν σχετικά υψηλές και το τότε πολιτικό κατεστημένο της Βενεζουέλας είχε την ισχύ και την πολιτική νομιμοποίηση να τον απομονώσει. Έξη χρόνια μετά, το 1998, η τιμή του πετρελαίου θα βρίσκεται στα χαμηλότερα επίπεδα από την δεκαετία του 30, το πολιτικό σύστημα της Βενεζουέλας θα είναι σε βαθιά κρίση και τότε θα είναι η ευκαιρία του Τσάβες να κερδίσει την εξουσία. Θα είναι μια εξαιρετικά καλή χρονιά για τον Τσάβες μιας και από τότε η τιμή του πετρελαίου θα αρχίσει την μεγάλη άνοδο της - που θα φτάσει σε μια αύξηση μέχρι και 900%.

Με τα δεκάδες δισεκατομμύρια εσόδων από το πετρέλαιο ο Τσάβες θα εγκαινιάσει την νοτιοαμερικανική έκδοση του «Τσοβόλα δώστα όλα.» Μαζικοί διορισμοί στο δημόσιο, κρατικοποιήσεις, κρατικές "επενδύσεις" όπου βρεθείς και όπως σταθείς που δεν φαίνεται να ολοκληρώνονται ποτέ και δωρεάν σπίτια στους υποστηρικτές του κόμματος.

Όπως στην Ελλάδα την δεκαετία του 80 με τα δάνεια και τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις, έτσι και η Βενεζουέλα, θα γνωρίσει μια εικονική άνθηση της οικονομίας που θα βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στην κατανάλωση που επιτρέπουν τα έσοδα του πετρελαίου. Όπως στην Ελλάδα, αυτή η περίοδος θα συνδυαστεί με μια περαιτέρω και ραγδαία διάλυση και κομματικοποίηση του κρατικού μηχανισμού.

Αυτή η εξάρτηση από την τιμή του πετρελαίου θα γίνεται κάθε μέρα και πιο έντονη μιας και ο ακραίος κρατισμός των κυβερνήσεων Τσάβες καταστρέφει τις παραγωγικές δυνατότητες τις Βενεζουέλας. Το πετρέλαιο είναι πλέον το 77% των εξαγωγών της χώρας και οι πιο παραγωγικοί πολίτες της χώρας μεταναστεύουν ή γίνονται μέρος της μεγάλης κρατικοδίαιτης μάζας. Η μεσαία τάξη της Βενεζουέλας ήταν παραγωγική και από 21% του πληθυσμού έχει περιορισθεί στο 3%. Οι κάτοικοι της Βενεζουέλας χωρίζονται πλέον στην μεγάλη μάζα των μικρομεσαίων κρατικοδίων και μιας μικρής κάστας διαπλεκόμενων επιχειρηματιών που θησαυρίζουν μέσω της κρατικής διαφθοράς. Όλοι μαζί, είναι πλήρως εξαρτημένοι από τις μελλοντικές αυξομειώσεις στις τιμές του πετρελαίου.

Παρά τα τεράστια έσοδα από το πετρέλαιο οι κυβερνήσεις Τσάβες ξοδεύουν ακόμα πιο αλόγιστα και έχουν ελλείμματα της τάξεως του 20% της εθνικής οικονομίας. Ο πληθωρισμός τρέχει στους ρυθμούς μεταξύ 20 και 30%, το νόμισμα της χώρας έχει χάσει τα τελευταία 10 χρόνια το 66% της αξίας του. Τα νοσοκομεία της χώρας έχουν γίνει τα χειρότερα της ηπείρου, οι δρόμοι γίνονται απροσπέλαστοι μιας και δεν συντηρούνται, υπάρχουν συνεχείς διακοπές ρεύματος και στα σουπερμάρκετ σχηματίζονται ουρές μιας και υπάρχει έλλειψη βασικών ειδών όπως το λάδι, κρέας, χαρτί υγείας κα. Η εγκληματικότητα σπάει συνεχώς παγκόσμια ρεκόρ και οι δολοφονίες κοντεύουν να φτάσουν τις 22.000 το χρόνο σε μια χώρα 30 εκατομμυρίων κατοίκων. (Στις ΗΠΑ με πληθυσμό 310 εκ. οι δολοφονίες είναι γύρω στις 13.000). Οφείλουμε να σημειώσουμε εδώ ότι όλα αυτά συμβαίνουν σε αυτό που οι υποστηρικτές του καθεστώτος ονομάζουν την χρυσή εποχή Τσάβες. Δεν είναι δύσκολο να δει κανείς τι θα συμβεί όταν οι τιμές του πετρελαίου σταθεροποιηθούν ή αν αρχίσουν να μειώνονται.

Σε όλα αυτά θα πρέπει να προσθέσουμε τις συνεχείς διώξεις εναντίον του τύπου, τα λιντσαρίσματα και τις δολοφονίες των πολιτικών αντιπάλων, τις φυλακίσεις και τα βασανιστήρια, την μετατροπή του εκπαιδευτικού συστήματος σε ένα στείρο μηχανισμό

προπαγάνδας.

Το μάθημα από το φαινόμενο Τσάβες: Ο τσάμπα πλούτος καταστρέφει τις παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας και μετατρέπει τους πολίτες σε επαίτες ενός διεφθαρμένου και προσεχώς χρεοκοπημένου κράτους. Η κατανάλωση χωρίς παραγωγή δημιουργεί τις συνθήκες μια βαθιάς και έντονης κοινωνικής κρίσης. Η καλύτερη εγγύηση για την δημοκρατία είναι μια μεγάλη μεσαία τάξη ιδιοκτητών και παραγωγών που στηρίζονται στις δικές τους δυνάμεις και δεν χρειάζονται τις παροχές του όποιου δημαγωγού.

Παρεμπιπτόντως, στην Ελλάδα αυτή η τάξη πολιτών δέχεται την πιο άγρια επίθεση τα τελευταία χρόνια μέσω ανελέητων φοροεπιδρομών στο πλαίσιο των δήθεν εκσυγχρονιστικών μνημονίων. Καλή μας τύχη.

Ναπολέον Λιναρδάτος